

แก่ล้งโง่

พระอาจารย์สงบ มนสฺสฺสโต

เทศน์พระ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะเลย ตั้งใจฟังธรรมดีกว่า ธรรมะคือสัจจะ สัจจะความจริงที่เราแสวงหา
นะ เราบวชมา เห็นไหม เราเกิดเป็นมนุษย์ถ้าเราอยู่ทางโลกเราก็ทำมาหากินไปกับเขา ถ้า
ประสบความสำเร็จในชีวิต ชีวิตมันก็มีสถานะ มีสถานะทางสังคม จะมีสถานะทางสังคมขนาด
ไหนมันก็มีค่าทุกข้ออยู่ในหัวใจทั้งนั้น

นี่คนเรา เห็นไหม ถึงเวลาชีวิตมีการพลัดพรากเป็นที่สุด เราต้องตายไปแน่นอน ช้าหรือ
เร็วเท่านั้น ถ้าตายไปแน่นอนแล้วตายแล้วไปไหน นี่เกิดมาเป็นมนุษย์เกิดมาพบ
พระพุทธศาสนา มันมีโอกาสให้ได้ประพฤติปฏิบัติ ให้ได้แสวงหาความจริง ธรรมโอสธ ๆ เห็น
ไหม ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย พ้นจากการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ทั้งสิ้น การเกิด แก่ เจ็บ ตาย นี่
เป็นเรื่องสัจจะเป็นเรื่องความจริง มันเรื่องธรรมชาตินะ มันเป็นเรื่องสัจจะความจริง เราจะมี
ศาสนาไม่มีศาสนาก็เป็นแบบนี้

แล้วถ้ามีศาสนาอื่น ๆ เขาก็อ้อนวอนขอเอาใจ ให้พระเจ้าพยากรณ์ ให้พระเจ้าคุ้มครอง
ดูแลใจ แต่ในพุทธศาสนาไม่มีอย่างนั้น พระพุทธศาสนาปฏิเสธทั้งนั้น นี่พุทธศาสนาปฏิเสธ
แล้วเวลาการกระทำ ๆ เราต้องทำของเราขึ้นมาเอง ถ้าเราทำขึ้นมาเอง เวลาคนเกิดมามีวิชา
มีความไม่รู้ ถ้ามีความรู้แต่มีวาสนาเพราะตัวเราไม่รู้ แต่เราเกิดมาเป็นมนุษย์เกิดมาพบ
พระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนามีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมวินัยนี้ไว้เป็นศาสดาของเรา ๆ

เราเกิดมาเป็นมนุษย์ กึ่งพุทธกาลศาสนาเจริญอีกหนหนึ่ง เจริญมาจากไหน เจริญขึ้นมา
จากหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเราท่านค้นคว้าของท่านมา ถ้าท่านค้นคว้าของ
ท่านมา เห็นไหม ธรรมะที่ว่ามันอยู่ในทฤษฎี มันอยู่ในความจำนะ มันถึงสืบทอดกันมา เห็นไหม
เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ได้มาบวชเป็นพระ ได้บวชเป็นพระทรงจำธรรม
วินัยศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้มีรัตนตรัย ให้มีพระพุทธ พระธรรม
พระสงฆ์

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแสดงธรรมนะ พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม นั้นนะเป็นอริยสงฆ์ สงฆ์แท้ ๆ ใจ แล้วเวลาสงฆ์แท้ ๆ ขึ้นมามันก็เป็นธรรมวินัยบัญญัติไว้ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นแก้วสารพัดนึก เป็นไตรสรณคมน์ของเรา เห็นไหม มันเป็นทฤษฎี มันเป็นความเชื่อมาไง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมาให้เป็นความจริงขึ้นมาในใจของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ขึ้นมาไง ถ้ามันเป็นขึ้นมา เห็นไหม ธรรมะสด ๆ ร้อน ๆ ใจ

ธรรมะสด ๆ ร้อน ๆ เพราะคนเรามันเกิด แก่ เจ็บ ตายด้วยกันทั้งสิ้นใจ เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านสิ้นกิเลสไปแล้ว นั้นจบสิ้นกระบวนการของการเกิด การแก่ การเจ็บ การตายใจ เวลาพ้นจากการเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย แล้วมันเป็นอย่างไรในหัวใจของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นใจ แล้วถ้ามันเป็นหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เห็นไหม หลวงปู่มั่นท่านเทศนาว่าการอบรมสั่งสอนขึ้นมาให้ประพฤติปฏิบัตินะ หลวงปู่เสาร์ท่านทำให้ดู ๆ เห็นไหม ทำให้ดูกันขนาดนี้มันยังไม่เอาแล้วจะไปสอนอะไรมัน หลวงปู่เสาร์ท่านพูดอย่างนั้นประจำ

นี่ใจ คนเกิดมามีวิชา มีความไม่รู้มาทั้งนั้น คนเรามากิเลสทั้งนั้น มีความไม่รู้ ๆ ใจ ถ้าโง่เขลาปัญญา มันก็โง่เขลาปัญญาเพราะกิเลสตัดหาความทะยานอยากมันปิดบังหัวใจ ถ้ามันปิดบังหัวใจนะ คนโง่ ๆ เห็นไหม คนโง่เขาก็ฝึกฝน เห็นไหม ในชาติที่เจริญแล้วนี้ทรัพยากรมนุษย์ของเขามีคุณภาพ มีคุณภาพเพราะมีการศึกษา เพราะมีปัญญาใจ

ประเทศชาติที่เจริญ ๆ เพราะทรัพยากรบุคคลากรของเขาประชากรในชาติของเขามีปัญญาใจ ประเทศไหนที่ประชากรมีปัญญาแล้วประเทศชาตินั้นจะรุ่งเรือง รุ่งเรืองเพราะอะไร เพราะมีนวัตกรรมมีปัญญาที่ส่งเสริมกัน เห็นไหม มันเป็นสัจจะเป็นความจริงของมันอยู่อย่างนั้นใจ นี่เวลาเกิดมา ๆ เกิดมาด้วยความไม่รู้ด้วยวิชาด้วยความไม่รู้ มันก็แก้ไขใจ มันแก้ไขมันส่งเสริมกันใจ คนโง่ ๆ นี่ฝึกหัดมันได้ ขนาดคนโง่ ๆ คนโง่เป็นเรื่องเขานับปัญญานะ คนโง่พยายามฝึกหัด เวลาฝึกฝนมันนี่คนโง่นี่

แต่ไอ้ที่แก่ลั้งโง่นี่สำคัญ ไอ้คนโง่ ๆ มันยังแก้ไขได้นะ ไอ้แก่ลั้งโง่นี่เพราะ เพราะว่ามันก็รู้ว่าผิดทั้งนั้น แต่ว่ามันขี้เกียจ ๆ มันขี้คร้าน มันมีผลประโยชน์ทับซ้อนในใจใจ อยากดังอยากใหญ่อยากมีอำนาจ แต่ทำโง่ ๆ ไอ้แก่ลั้งโง่นี่แก้ยาก ไอ้คนโง่นี่มันยังแก้ง่าย ๆ นะ คนโง่เพราะด้วยเหตุด้วยผลมันเห็นของมัน มันก็แก้ไขของมันถ้าคนโง่ ไอ้แก่ลั้งโง่นี่มันแก้ไม่ได้เลย เพราะอะไร เพราะมันก็รู้ของมันอยู่ มันปลิ้นปล้อนมาตั้งแต่ในหัวใจ นี่ในหัวใจมันปลิ้นปล้อนของมัน มันไม่ยอมรับความจริงของมัน ไม่ยอมรับความจริงของมันแล้วก็ยังเรียกร้องใจ

นี่เรียกร้องว่า อ้าว ครูบาอาจารย์ก็ต้องฝึกฝนสิ ต้องรับผิดชอบสิ ถ้าครูบาอาจารย์ที่ดีก็ต้อง นี่โรงพยาบาลมนุษยๆ ใจ เห็นไหม เป็นรัฐบาลๆ เขาก็แก้ไขของเขา พอเวลารัฐบาลแก้ไขของเขา ทรัพยากรในชาติของเขา เห็นไหม นี่จีดีพี ดูลิ ในทางเศรษฐกิจเขาวัดคุณค่าในความรู้ของประชากรใจ วัดค่าเลย มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ มีความรู้ทางทฤษฎี มีความรู้เท่าไรวัดค่าเลย นี่แล้วสุดท้ายแล้วนี่แสดงว่าประเทศล่มจม ไม่มีคนฉลาดเลย โอ้ รัฐบาลหน้าแตก รัฐบาลมีความเสียหายมาก โทษรัฐบาลเลย

นี่ก็เหมือนกัน แก่ลั้งโง่ๆ ก็ไม่รู้เรื่อง ทรัพยากรมันไม่มีคุณภาพ ทรัพยากรมันเหลวไหล ใจ นี่ครูบาอาจารย์ก็เป็นผู้ฝึกหัดใจ สอนฉันสิๆ ฉันจะเป็นคนดี ฉันอยากเป็นคนดีแต่ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้ ก็ฉันไม่รู้ มีอะไรก็บอกฉันสิ แล้วมันก็ปิดหูปิดตาของมัน มันจะให้เอาใจมัน ให้ส่งเสริมมัน เฮ้ย ส่งเสริมอะไร ส่งเสริมกิเลสเหรอ ส่งเสริมให้มันมาเหยียบย่ำคนอื่นเหรอ ส่งเสริมอะไร นี่เพราะความส่งเสริมๆ ก็มีธรรมวินัยในหัวใจนี้สิ

ถ้ามันมีคุณธรรมในใจๆ เห็นไหม คุณธรรมในใจเขาเห็นสิ่งใดมันเป็นความดีงามไปทั้งนั้น ด้วยความดีงามเห็นแล้วมันรื่นเริง คุณงามความดีมันยังอยู่ที่นี้ บุญกุศลมันอยู่ที่ไหน บุญกุศลมันอยู่ที่หัวใจทั้งนั้น ด้วยอำนาจวาสนามาเกิดเป็นมนุษย์นะ แล้วเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา แล้วเกิดมาพบพระพุทธรูปศาสนาสอนเรื่องอะไร นี่ดูลิ คีล สมาธิ ปัญญา คีล สมาธิ ปัญญา ศาสนาสอนเรื่องเงินเรื่องทองเหรอ ศาสนาสอนเรื่องให้คนนับหน้าถือตาเหรอ ศาสนาสอนให้คนคอยมาจ้านนเหรอ ไม่ดูครูบาอาจารย์ของเราหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าในเขาท่านไม่สนใจอะไร ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ นะ ท่านไม่สนใจสัตว์โลกเลยละ เวลาหลวงตาท่านพูดนะ เวลามันอยู่กับโลกนี้คลุกขี้ ต้องเอาตัวไปคลุกกับขี้เลย มันเหม็น

การสรรเสริญินทาโลกมีเท่านั้น แล้วเราจะจากมันมาแล้ว เราจะจากมันมาแล้วมาบวชเป็นพระ บวชมาเป็นพระ คีล สมาธิ ปัญญา มันต้องมีคีล สิ่งที่มีคีลๆ มีคีลคือความปรกดีของใจ นี่ถ้าคีลก็คีล ๕ คีล ๑๐ คีล ๒๒๗ แล้วคีลก็คีล คีลคือข้อห้าม ดูลิ เวลาครูบาอาจารย์ของเราเห็นไหม สติวินัยๆ ท่านพ้นไปแล้วๆ นะ ผู้ใดทำ เห็นไหม กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน ถ้ามันเป็นแก่ลั้งโง่ๆ ว่าอวดตัวเองฉลาด ถ้าไปทำมันก็เป็นบาปกรรมของท่านทั้งนั้น ใครทำอะไรมันก็ต้องได้ผลอย่างนั้น การกระทำๆ ต้องให้ผลหมด ไม่มีของฟรี ไม่มีขออ้อนวอน ไม่มีมันเป็นสัจจะมันเป็นความจริง ใครทำอย่างไรได้อย่างนั้น

ฉะนั้น ถ้าเป็นสติวินัยๆ ท่านทำของท่านมันก็เป็นเวรกรรมของท่าน ถ้ามันเป็นความจริงไม่จริง ถ้าเป็นความจริงๆ ความจริงในเมื่อมรรคญาณมันทำลายอวิชชาไปแล้วนี่ มันไม่มีภวาสวะ

ไม่มีภพ อะไรมันจะตามอันนั้นไป ถ้าไม่มีสิ่งใดตามอันนั้นไปนั้นก็บุญกุศลของท่าน เป็น
 ลัจจะเป็นความจริงในใจของท่าน ถ้าเป็นสติวินัยตามความเป็นจริง ถ้าสติวินัยก็เป็นสติวินัย สติ
 วินัยครูบาอาจารย์ที่ท่านพ้นไปแล้วนะ อย่างเช่นหลวงปู่ตื้ออย่างนี้ หลวงปู่ตื้อท่านเป็นพระ
 อรหันต์ เห็นไหม เวลาไปอยู่กับหลวงปู่มัน หลวงปู่มันท่านอบรมสั่งสอน ธรรมทายาทๆ ใครจะ
 มาก้าวล่วงธรรมวินัยไม่ได้ เวลาแจกอาหารอยู่ เห็นไหม หลวงปู่ตื้อเวลาเห็นท่านก็ฉันเลย ฉัน
 ต่อหน้าหลวงปู่มันนั่นนะ

“ตื้อ ทำไมทำอย่างนั้น”

“อ้าว ก็ผมหิว อะไร ก็ผมหิว”

ดูสิ หลวงปู่มันท่านไปว่าอะไรบ้าง นี่ไง เวลาคนที่มีความธรรมๆ มันเข้ากันได้ทั้งนั้นนะ
 ท่านบอกกว้างกินนอน หิวก็กิน ก็มีเท่านั้น เสร็จแล้ว อ้าว ตื้อทำไมทำอย่างนั้น ก็ผมหิวๆ ท่านก็
 ต่อหน้านะ “ใครอย่าเอาแบบท่านตื้อนี้ไม่ได้นะ ใครอย่าเอาแบบอย่าง” เพราะหลวงปู่ตื้อกว่า
 ท่านจะประพฤติปฏิบัติมาท่านสมบุกสมบันมาขนาดไหน

ในวงปฏิบัติเราๆ หลวงปู่ชอบหลวงปู่ตื้อนี่เป็นผู้ที่มีเกียรติศัพท์เกียรติคุณถึงความ
 เพียรอันอุกฤษฏ์ เวลาท่านทำความเพียรของท่าน ท่านทำจริงทำจังของท่าน เวลาท่านทำจริงทำ
 จังของท่าน ท่านนั่งสมาธิของท่าน ๗ วัน ๗ คืนท่านทำของท่าน ท่านทรมานกิเลสของท่าน
 ท่านต่อสู้กิเลสของท่าน ท่านทำด้วยคุณงามความจริงของท่าน แล้วท่านทำด้วยความเป็นจริง
 ของท่านแล้วท่านพ้นไปแล้ว แล้วท่านพ้นไปแล้วนี้ สิ่งที่ว่าภาวสวะไม่มีภาวสวะ ไม่มีสถานที่ไม่มี
 มีสิ่งใดในหัวใจของท่าน เป็นธรรมชาติล้วนๆ ขึ้นมาอย่างนั้น ถ้าเป็นธรรมชาติล้วนๆ ขึ้นมา
 อย่างนั้น แล้วท่านแสดงออกๆ ต่อหน้าหลวงปู่มัน ไม่ได้ไปแสดงออกกลับหลังใคร

เวลาต่อหน้าครูบาอาจารย์ทำกรรมติดกระเมี้ยน แก่ลั้งโง่ๆ ไอ้พวกแก่ลั้งโง่ นี่แก่ลั้งโง่แต่
 พลิกแพลง นี่ท่านแสดงออกต่อหน้าหลวงปู่มันเลยนะ แล้วหลวงปู่มันท่านก็ยอมรับนะ ใครอย่า
 เอาแบบท่านนะ คำว่าอย่าเอาแบบคืออย่าเอาแบบๆ นี่ เอาแบบที่ว่าหิวก็กิน ง่วงก็นอน แต่มัน
 ก็ต้องเป็นเวลาเวลา มันต้องมีข้อวัตรปฏิบัติของท่าน

แต่นี่มันเป็นอุบาย มันเป็นการกระทำๆ ที่จะพึงธรรมจากหลวงปู่มัน เวลาอยากให้
 หลวงปู่มันท่านแสดงออกถึงความถูกความผิด เวลาการกระทำ เห็นไหม ในการกระทำมันมีถูก
 และผิด อย่างเช่นที่เกิดสิ่งใดขึ้นเห็นไหม ผู้ที่คุมครองดูแลต้องวินิจฉัยไง นี่ท่านก็ทำให้ดู เห็น
 ไหม ทำให้หลวงปู่มันท่านได้แสดงออก ทำให้หลวงปู่มันท่านได้แสดงธรรม เวลาครูบาอาจารย์
 ที่ท่านมีธรรมๆ ท่านต้องการให้ครูบาอาจารย์แสดงออกมาเพื่อเป็นหลักฐาน เพื่อเป็นแนวทาง

ในวงกรรมฐานของเรา

ครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นธรรมนะ ท่านทำอะไรท่านทำเป็นธรรม แต่ท่านไม่ได้มาอวดหรือก ฉันทจะทำให้ดูนะ ฉันทจะวางบรรทัดฐานให้เห็น มีงรอไปเถอะอีก ๕๐๐ ชาติ ความจริงเป็นความจริง ความจริงเขาก็ทำความจริงกับความจริงที่มันสอดรับกัน ความสอดรับกันที่มันเป็นความจริงอันนั้นที่มันจะสอดรับกัน ถ้ามันเป็นความจริง ๆ อันนั้นมันจะเป็นคุณธรรมขึ้นมาเวลาเขาทำมา นี่ไง เวลาท่านทำท่านไม่ได้ทำลั้หลัง ท่านทำต่อหน้าทั้งนั้น ทำต่อหน้าขึ้นมามันเป็นการวินิจฉัยของหลวงปู่มันที่วินิจฉัยให้เห็นว่า ถ้าเป็นปุ่ชคนหนา เป็นคนที่ไม่มีความธรรมในหัวใจ ถ้าไม่มีความธรรมในหัวใจท่านไล่ออกจากวัดทั้งนั้น ท่านไม่ให้อยู่เลย แม้แต่เข้าไป เห็นไหม ที่นี้กุฎเต็มแล้ว ไม่มีที่ให้พักอาศัยทั้งสิ้น ไล่ออก ๆ อย่างเดียว แล้วคนปฏิบัติก็ไล่ออกอย่างเดียว

แต่เห็นเห็นไหม ลูกศิษย์ท่านปั้นมากับมือ หลวงปู่คือครูบาอาจารย์นะท่านไปหาหลวงปู่มัน หลวงปู่มันท่านปั้นมากับมือ เวลาท่านปั้นมาที่ท่านภาวนามา มันได้ตรวจสอบมันได้จนเจ็อกันมาแล้ว มันรู้ความจริงในใจใจ ถ้ารู้ความจริงในใจ เห็นไหม นี้คุณธรรมกับคุณธรรมมันก็เป็นคุณธรรมอย่างนั้น ถ้าเป็นคุณธรรม สัจจะความจริงมันเป็นสัจจะความจริงใจ ไม่ใช่เข้าชี้หมาชี้หมามันเหม็นแล้วเที่ยวจะไปป้ายคนโน้น ป้ายคนนี้ จะไปป้ายใจ

นี่ไง เวลาครูบาอาจารย์ท่านพูด ไปอยู่กับครูบาอาจารย์ไหนก็ไป ไปเอาชื่อเอาเสียงไปเอาเกียรติของท่านไปขาย ไม่ได้เป็นความจริงขึ้นมาเลย ถ้ามันไม่ได้เป็นความจริงขึ้นมา เห็นไหม เราไปเพื่ออะไร เพื่อตัดแปลงหัวใจของเราใจ เวลาเราจะปฏิบัติขึ้นมาเราก็แสวงหาใช้ไหม แสวงหาความจริง ๆ แล้วความจริงมันอยู่ไหน ความจริงเวลามันจะเกิดมันเกิดอย่างนี้ เกิดที่ว่าเอ็งทำความจริงได้หรือเปล่า ถ้าความจริงที่ทำออกมามันเป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริง

ถ้าเป็นความจริงขึ้นมา ความจริงกับความจริงมันไม่หนีกันหรือก อุณหภูมิความร้อนไปอยู่ที่ไหนมันก็ร้อน มันไม่มีที่ลับที่แจ้ทั้งสิ้น ที่ลับที่แจ้มันไม่มีกับผู้ที่ทำความเป็นจริงใจ ถ้าเป็นจริงก็ต้องเป็นจริงอย่างนี้ นี้ให้มันเป็นจริงมันก็ต้องฝึกหัด คนโง่มันก็ยังฝึกหัดให้มันฉลาดขึ้นมาได้นะ ไอ้พวกแก่ลั้งโง่นี้ แก่ลั้งโง่นี้มันอี่เดียวด แก่ลั้งโง่มันสะอิดสะเอียน ไอ้คนโง่มันพูดได้ เวลามันโง่ โง่จริง ๆ เวลาโง่เห็นไหม เพราะอะไร เพราะเขาก็อยากศึกษาอะ

คนเรา ดูลี เวลาจุฬปั้นถก มหาปั้นถกเป็นพระอรหันต์ จุฬปั้นถก เห็นไหม เขาก็พยายามฝึกของเขา แต่มันได้เท่านั้น แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ลูบผ้าขาวแล้วลูบผ้าขาวนี้ ขาวหนอ ขาวหนอ มันไปตรงกับจิตเลย นี้เขาก็ฝึกหัด ๆ แต่คนไม่มีสติปัญญา

มันก็ฝึกหัดขึ้นมาไม่ได้ แต่ถ้าเวลาฝึกหัดเขาก็เจตนาของเขาดีทั้งนั้น แต่ด้วยเวรด้วยกรรม คนไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำไมเป็นอย่างนั้น ก็ไปหัวเราะเยาะเขา มีชาติหนึ่งทีบวชเป็นพระเณร เวลาพระท่องปาฏิโมกข์อยู่นี้ ตัวเองเป็นปราชญ์ท่องจำได้แม่นยำนัก เห็นเขาท่องผิด ๆ ถูก ๆ ก็ซ้ำ ๆ ใจ เขาก็อาย เขินอายไป ทำให้เขาไม่ทำคุณงามความดีไป บาปกรรมมันมี เห็นไหม นี่ใครทำได้ทั้งนั้น มีว่าสติวินัย ๆ มันก็เป็นบาปเป็นกรรมของท่าน ถ้ามันไม่จริง ถ้ามันจริงขึ้นมามันก็สาธุใจ เรามีวุฒิภาวะไหม

ถ้าเรามีวุฒิภาวะ เห็นไหม ดูลิ เวลาหลวงปู่ที่ท่านฉันต่อหน้าหลวงปู่มัน นี่เวลาฉันเวลาแจกอาหารมันก็ในคราวภักตกิจนั้นนะ แต่ แต่ในเมื่อหลวงปู่มันท่านเป็นหัวหน้านะ ท่านเป็นผู้ควบคุมดูแล ท่านสร้างทายาท ๆ เวลาท่านพูดถึง เห็นไหม เราทำคุณงามความดีไว้มหาศาล ใครจะระลึกถึงบ้าง ดูลิ เวลาคนที่เป็นธรรม ๆ ด้วยกัน เห็นไหม หลวงตาท่านบอก อู่อยู่ระลึกถึงเต็มหัวอกเลย แต่งานยังไม่เสร็จ เออ ใช้ เองงานของตัวให้เสร็จก่อน

พองานของตัวเสร็จ เห็นไหม ดูลิ มาเขียนประวัติหลวงปู่มัน เวลาเขียนประวัติหลวงปู่มันขึ้นมา เห็นไหม ถ้าในทางโลกมันเป็นประวัติจริงหรือเปล่าละ มันเป็นธรรม ๆ มันออกมาเป็นการแสดงธรรมมากกว่าไปพูดถึงความถูกความผิดความมันคง ในเรื่องประวัติหลวงปู่มัน ท่านเขียนขึ้นมาเพื่อเชิดชู ๆ เพราะอะไร เพราะชีวิตของหลวงปู่มันในชีวิตหนึ่งท่านก็ทำคุณงามความดีมหาศาล แล้วทำคุณงามความดีมหาศาล แล้วมันจะมารวบรวมให้มันลงไปหนังสือเล่มเดียวมันเป็นไปไม่ได้

แต่ท่านเขียนออกมาเป็นธรรม เป็นธรรมคือคุณงามความดีใจ แต่เวลาหลวงปู่มัน เห็นไหม ดูลิ เวลาท่านบุกเบิกในสังคม ในสังคมทุกสังคมที่ยังไม่มีใครประพฤติปฏิบัติ สังคมที่ยังมีติดบอดอยู่ แล้วมีคนมีผู้หนึ่งมาจุดไฟขึ้นมา จุดไฟขึ้นมาในความมืดนั้น จุดไฟขึ้นมาแล้วพยายามกระทำคุณงามความดี เลี่ยนหนามมันมหาศาลทั้งนั้น

เวลาท่านโดนกระทบกระเทือน โดนการบีบคั้น เห็นไหม ในประวัติหลวงปู่มัน ในสำนวนของหลวงตาไม่มีเลย ไม่เคยเขียนเลยว่าหลวงปู่มันท่านโดนไล่ออกมาจากจังหวัดอุบล ไม่เคยเขียนเลยว่าท่านจะโดนทุบช้ยกขนาดไหน เขียนแต่คุณงามความดีว่าท่านเกิดมาด้วยบุญกุศล ท่านทำคุณงามความดีขึ้นมาเพื่อศาสนา ท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเพื่อชำระล้างกิเลส ใ้กิเลสในหัวใจของตน เห็นไหม ท่านเข้าไปอยู่ในป่าในเขา ไปเผชิญกับเสือ เผชิญกับสัตว์ร้ายต่าง ๆ ก็เพื่อให้กิเลสมันสงบมันยุบยอบตัวลง แล้วท่านมาฝึกหัดใช้ปัญญา

เวลาฝึกหัดปัญญา เห็นไหม ดูลิ ปัญญาที่มันยังไม่เข้าสู่อริยสัจ เวลาพิจารณากาย ๆ ไป

แล้วออกมามันก็เหมือนเดิม เวลาท่านพิจารณาของท่านว่ามันเป็นเพราะเหตุใด เวลาท่านไปลา พระโพธิสัตว์ของท่านแล้ว เวลาท่านไปทำความสงบใจเข้ามา พอจิตมันสงบเข้าไปแล้วมันไป เห็นกาย เห็นไหม พอพิจารณาภายในเห็นมันถอดมันถอน เหมือนเสี้ยนเหมือนหนามที่มันถอด มันถอนออกไปจากเท้าของคน

นี่ก็เหมือนกัน เหมือนกับกิเลสตัดหาความทะยานอยากในใจของคน เวลามันเกิดสัง ธรรมเกิดศีล สมาธิ ปัญญา ไปถอดไปถอนไอ้กิเลสตัดหาความทะยานอยากที่มันปักเสียบอยู่ กลางใจ แล้วมันถอดมันถอนออกมานี้ มันมีความรู้สึก เห็นไหม เออ! อย่างนี้ใช่ๆ คนที่เขา มีสติมีปัญญาเขาทำแบบนี้ แล้วมันอย่างนี้ใช่ แล้วมันก็เข้ามาถูกทาง เห็นไหม เวลาถูกทาง ขึ้นมามันเพราะอะไร เพราะลาพระโพธิสัตว์เสร็จแล้วมันสัจจะความจริงเข้าไป ความจริงในใจที่ มันเกิดขึ้น กระทำเข้าไปมันเป็นความจริงเข้าไป พอเป็นความจริงเข้าไปนี่เวลาปฏิบัติเข้าไป เวลาเป็นความจริงๆ เวลาท่านทำคุณงามความดีๆ

ในที่มืดเห็นไหม พอจุดไฟให้มันสว่างขึ้นมาเนี่ย แรงเสียดสีของสังคัม ความอิจฉาทาร้อน ดุสิต ทิฏฐิพระ มานะกษัตริย์ วงการพระนะเขาอยู่สุขสบาย แหม จะมาธุดงค์เขี้ยว แหม จะมา เป็นพระป่าๆ โน้นเขานอนกินกันอยู่เนี่ย เห็นไหม แล้วก็ยังมีแต่ความสุข นี่ความสุขๆ แบบโลกไฉ แต่ในเมื่อเป็นความสุข ท่านออกสมบุกสมบันขึ้นมาเพื่อที่จะแก้ไขกิเลสในใจของท่าน เวลา มัน จะแก้ไขกิเลสในใจของท่าน ท่านปฏิบัติตามความเป็นจริงในใจของท่าน แล้วปฏิบัติตามความ เป็นจริงในใจของท่านมันเป็นจริงขึ้นมา เห็นไหม ทำคุณงามความดีๆ เราทำความดีไว้มากมาย มีใครรู้ใครเห็นบ้าง เวลาหลวงตาท่านบอกท่านรู้ท่านเห็นทั้งนั้น แต่ แต่งานของเราไม่เสร็จใจ เออ ใช่ๆ

เพราะนี่ไง เพราะเวลาครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติของท่านมา เวลาท่านประพฤติ ปฏิบัติของท่านมา นี่ดูสิ เวลากิเลสที่มันครอบงำหัวใจ มันอย่างไร เห็นไหม เวลาโง่โง่เนี่ย เรา โง่จริงๆ โง่กิเลสของตน เวลาคนโง่มันโง่อย่างนี้ เวลาคนโง่ขึ้นมา มันจะเอาจริงเอาจริงขึ้นมา มัน จะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เห็นไหม มันจะสร้างศีล สมาธิ ปัญญาเนี่ย ปัญญาๆ คือความสว่างไสว ปัญญาคือการรู้แจ้ง ปัญญาคือการสอดส่อง การเห็นความเป็นภายใน ปัญญาๆ ที่มันจะชำระ ล้างเข้าไปในใจของตนใจ เวลามันประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเป็นความจริงขึ้นมา โอ้โฮ มันสว่างไสว เห็นไหม

นี่สังคัมมีดบอด ผู้ที่จุดไฟไปให้ความสว่างไสวกับเขา เขาหาว่านี่อยากดัง แต่เวลาใจมัน มีดบอด มันเป็นใจที่มีดมันโง่เขลา เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมามันเกิดศีล เกิดสมาธิ เกิดปัญญา ปัญญาที่มันเกิดสว่างกระจ่างแจ้งในหัวใจ มันเป็นความจริงขึ้นมา ความจริง เห็นไหม เวลาคน

โง่ถ้าประพฤติปฏิบัติ ถ้ามันมีสัจจะ มีความจริง มีความกล้าหาญ มีความเผชิญหน้ากับมัน เห็นใหม่ ความโง่นั้นมันจะโดนแสงแห่งปัญญาทำลายล้างไป คนโง่นั้นมันแก้ไขได้

แต่แก่ใจนี่ เออ แก่ใจนี่ ก็ไปอยู่ข้างๆ แล้วก็ทำแก่ใจนี่ แก่ใจนี่มันปิดใจมัน ภาชนะที่คว่ำไม่ยอมรับใดๆ ทั้งสิ้น ไม่มีเหตุมีผล ไม่ยอมรับอะไรผิดอะไรถูก ทิฏฐิมานะเหนือหัวใจ ทิฏฐิมานะว่าข้าแน่ ข้าใหญ่ ข้าถูกต้อง แต่ แต่ด้วยความอยากใหญ่อยากดัง ไปอยู่กับครูบาอาจารย์ก็ทำความสงบบงบเงียบ แก่ใจนี่ๆ ซุกซ่อนเอาไว้ในใจก่อน รอเวลาให้มันจะแบ่งบานขึ้นมา

แล้วถ้าเวลาเข้าไป เขาเข้าไปประพฤติปฏิบัติ เขาไปซุกซุ่ม เขาเข้าไปแสวงหา เข้าไปทำลายมัน ไม่ใช่เข้าไปโดยการซุ่ม ซุ่มเข้าไปทำแก่ใจนี่ๆ แก่ใจนี่มันเข้าไปอยู่ ไปพึ่งพาอาศัยใจ แล้วพอไปแล้วมันก็จะไปแบ่งบานอยู่ข้างนอก ไอ้พวกแก่ใจนี่มันแก้ไขไม่ได้ๆ เพราะมันไม่มีสัจจะไม่มีความจริงในใจใจ ถ้ามันไม่มีสัจจะไม่มีความจริงในใจ มันไม่มีรสของธรรมใจ รสของธรรมคือการกระทำ เห็นใหม่ ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่วใจ

สิ่งที่ทำให้เราเป็นคนทำ เราเป็นคนได้ทั้งนั้นนะ สิ่งที่เราทำคุณงามความดีเราก็ได้คุณงามความดีใจ ถ้าเราทำความชั่วมันก็ได้ความชั่วใจ แล้วความชั่วที่ทำอยู่เพราะความว่าแก่ใจนี่ เพราะว่ามันแก่ใจนี่ มันก็แก่ใจนี่มันดีใจ นี่เปลือกมันดีแต่ข้างในมันชั่ว พอมันชั่วของมัน เห็นใหม่ นี่ไอ้พวกแก่ใจนี่มันแก้ไขยาก

ฟังธรรมๆ มันก็สะท้อนหัวใจนี่แหละ ให้หัวใจมันเห็นคุณค่า อะไรผิดอะไรถูก สิ่งใดๆ เห็นใหม่ ดุสิ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถ้าเป็นผ้าเหลืองห่มตอนนี้ เป็นโมฆบุรุษ เวลาฉันอาหารนะ ท่านเปรียบว่าเหมือนนั้นก่อกลิ่นถ่านแดงๆ เข้าท้องทุกคำกลืน นี่ธรรมะของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเห็นอย่างนั้นนะ

ดูทางโลกเขาสี เวลาเรื่องของโลก เห็นใหม่ ท่านเปรียบเลยนะ เวลาอาชีพมีอาชีพครองเรือน เรื่องของกามเหมือนกับป้อนงูเห่า นี่เหมือนเอาอะไรไว้เสียบเข้าไปในปากของปากงู องคชาติเสียบเข้าไปในปากงู องคสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเปรียบอย่างนั้นนะ อยู่ในพระไตรปิฎก นี่เวลาเปรียบถ้าคนมันฉลาดเขาไม่ทำอย่างนั้น เพราะนี่สิ่งที่มีชีวิตสถานะของความเป็นมนุษย์มันรับสภาพนี้อยู่ เวลาตบฟันจากความเป็นมนุษย์นะ เวลาตายไปนะกรรมมันให้ผลแน่นอน นรกอเวจี เวลาตบฟันอเวจีไปแล้วเวลามันจะรู้จักใจ

ฉะนั้นเวลาตบฟันอเวจี เห็นใหม่ ผ้าเหลืองที่พาดอยู่ปากนรก แอ่นเลย พระตบฟัน มหาศาลเลย เวลาอยู่ทางโลกนะพระอรหันต์ มีฤทธิ์ ฉันทิคุณธรรม ตายไปผ้าเหลืองไปพาดอยู่

ที่ปากนรก ผ้าเหลืองนะผ้าเหล็กเท่าลำตาลแอนเลย นี่มีคุณธรรมทั้งนั้น มีคุณธรรมมีสัจจะทั้งนั้น นี่เวลามันแก่ลั้งโง่ แต่ถ้ามันโง่ โง่เราก็พยายามศึกษาของเรา พยายามกระทำของเรา กระทำของเราด้วยการรักตน ความรักตนใคร ๆ ก็รักตนทั้งนั้น ถ้าเรารักเรา ๆ ก็ต้องพยายามแสวงหาความจริงของเรา แล้วถ้าแสวงหาความจริงแสวงหาได้ตอนมีชีวิตนี้ ตอนมีชีวิตมันแก้ไขในปัจจุบันนี้

ในปัจจุบันนี้คนมีชีวิตอยู่มันแก้ไขได้นะ มันแก้ไขได้เพราะอะไร เพราะว่าจะถอนเปลี่ยนนามจากใจใจ ถอนเปลี่ยนนามจากใจเพราะใจมันอยู่กับเรานี่ ถ้าเราถอนได้ตอนนี้นะ ด้วยสติด้วยปัญญาของเรา เพราะอะไร ถ้าไม่มีสติมีปัญญาเราไม่มีความระลึกที่จะมาบวชเป็นพระหรือ แล้วมาบวชเป็นพระ เห็นไหม ดูลิ พระทางโลก ๆ เขาอยู่กันสุขอยู่สบาย นี่ไปไหน โอ้อโฮ มีรถนำหน้าปิดหลังปิดท้าย อู้ฮู มีแต่มีหน้ามีตาไปทั้งนั้น นั่นนะทางโลก เห็นไหม นี่เป็นความสุขอย่างนั้นหรือ

แล้วทำไมเราต้องบากหน้าเข้าป่า บากหน้าเข้าไป เห็นไหม อยู่กับปัจจุบันนี้ เราบากหน้าไปทำไม ก็บากหน้ากันไป เห็นไหม ตบะธรรม ๆ ใจ ตบะธรรมมันจะแผดเผากิเลสเราแน่แหละ ถ้าตบะธรรมจะแผดเผากิเลสมันไม่เข้า นี่มันก็ไม่ยอมเข้าอย่างนั้น มันจะบั้นหน้าแก่ลั้งโง่ไปอย่างนั้น ไม่รู้ว่าธรรมวินัยเขาห้ามไว้ มันแก่ลั้งโง่ ฉันทเป็นพระ ๆ ฉันทอยู่แบบพระนะ พระเขาอยู่กันอย่างนี้ แต่เวลาพระที่เขาปฏิบัติไม่เห็น ไอ้พวกนั้นพวกโง่ไม่มีการศึกษา ไอ้พวกพระอยู่ป่านะ พวกป่าเถื่อน ไม่มีวัณธรรม สู้ฉันทไม่ได้ ฉันทนี่ลูกศิษย์ตถาคตเชียวนะ

พระไตรปิฎกคู่เดียวกัน ธรรมวินัยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์เดียวกัน มีแต่ใครมีสติปัญญามากน้อยแค่ไหน มีสติปัญญามากน้อยแค่ไหน สิ่งของค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบัญญัติไว้เป็นธรรมวินัยเป็นศาสดาของเรา ถ้าเป็นศาสดาของเราเราจะศึกษา เราจะค้นคว้า เราจะการกระทำนี้ ถ้ามันทำจริง ๆ มันจะทำเข้ามาในใจอันนี้ ถ้าในใจอันนี้ เห็นไหม เราศึกษา ๆ นี่ปัจจัดตั้ง สันทิภูฏิกโก เราต้องทำของเราเองใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางแนวทางเอาไว้ เราเองเท่านั้นที่จะประพฤติปฏิบัติ

ฉะนั้นหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเราท่านชื่อสัตย์กับตัวตนของท่าน เพราะท่านได้สร้างอำนาจวาสนาบารมีของท่านขึ้นมา เวลาท่านจะปฏิบัติจริง ๆ ท่านทำจริง ๆ ของท่าน ท่านทำจริง ๆ นี่ทางจงกรม ทางนั่งสมาธิภาวนาที่ไหนก็ได้ แต่ทำไมท่านต้องปลีกเร้นไปละ หลีกเร้นไปเพราะว่ากิเลสมันฟู กิเลสมันดิ้นรนนะ แล้วการประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเหมือนคนทำงาน คนทำงานก็ต้องการสถานที่ทำงานที่เจาะจงที่ตรงหัวมัน เห็นไหม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการ นี่เวลามันดี

หัวกิเลสๆ กิเลสมันไม่กล้าโผล่หัวมาหรือ

นี่ก็เหมือนกัน เวลาศึกษามาๆ เห็นไหม เราก็ตีข้างๆ คูๆ ไปอย่างนั้น กิเลสในใจมันก็ อ่างนี้บังเงา ธรรมะบังเงา เอาธรรมะมาบัง เห็นไหม กิเลสเต็มหัวใจใจ เวลาไอ้คนโง่ก็โง่เพราะ ไม่รู้ใจ ไ้ไม่รู้ๆ แก่งโง่ โง่ โง่แสดงธรรมว่ามีคุณธรรมใจ แต่กิเลสมันก็บังอยู่ โง่ๆ กิเลสมันบังเงาอยู่ในหัวใจนี้ใจ แล้วก็ศึกษามาๆ อ่างธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ เจ้าใจ แล้วเราก้ไม่จริงไม่จังกับตัวเราใจ ถ้าไม่จริงไม่จังกับตัวเรา เราก้ไม่ทำจริงของเราใจ

ถ้ามันจะทำจริงทำจังขึ้นมา เห็นไหม ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเรา ถ้าเป็นศาสดา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตีหัวกิเลส ตีหัวกิเลสก็คือดีทักขิณมานะ ดีความเห็นผิดของเรา นี้ใจ ถ้าตีความเห็นผิดของเราขึ้นมา เราก้จะทำจริงทำจังขึ้นมา มันก็จะเป็นความจริงของเราขึ้นมา ในใจของเราใจ ถ้ามันเป็นความจริงขึ้นมามันก็มีคุณธรรมขึ้นมาบ้างๆ มันมีจุดยืนใจ คนมีจุดยืนใจ คนเข้มแข็ง คนไม่เหลวไหล คนไม่เบียดเบียนไม่บิดพลิ้ว ไม่เบียดบังใคร

ไอ้เรื่องของเขามันเรื่องของเขาทิ้งนั้น ทุกคนเกิดมาปรารถนาความสุขเกลียดความทุกข์ ทิ้งนั้น ทุกคนต้องการความจริงทิ้งนั้น ไอ้ทางจงกรมนั่งสมาธิภาวนามันสิทธิของเราใจ ถ้ามัน สิทธิของเรา ทางจงกรม ดูลิ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าในเขาใครทำให้ นี่ถ้าไม่มีใคร ทำให้ท่านก็เดินไปเรื่อย ๆ จนกว่ามันจะเรียบไปของมันไปเอง ถ้ามันเรียบไปเอง เห็นไหม มันก็ พยายามเดินของเรา ถ้ามันสูงหน่อยเราก้ยกเท้าสูงขึ้นมาหน่อยหนึ่ง เพราะมันไม่มีใครทำให้ทุก ที่ไปหรือ แต่ถ้าไปสถานที่ใดที่เขาเคารพบูชาเรียบีบเลย จะปูด้วยทองคำยังได้เลย ถ้าไป อยู่ในหมู่ของลูกศิษย์ แต่เราจะอยู่อย่างนั้นใช้ไหม เราเกิดมาเราจะไม่ไปไหนเลย เราจะอยู่ ท่ามกลางลูกศิษย์ของเรา

การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ไม่มีสิ่งใดที่เราปรารถนาแล้วจะสมความปรารถนา มัน เป็นไปเพราะเรื่องเวรเรื่องกรรมเท่านั้น ใครทำกรรมกับสิ่งใดมันต้องให้ผลกับสิ่งนั้น กรรมเป็น อจินไตย กรรมยิ่งใหญ่หนัก แล้วยิ่งใหญ่มาจากไหน ยิ่งใหญ่มันมาจากฟ้าหรือ ยิ่งใหญ่มาจาก มือ ก็เราทำทั้งนั้น ทำดีเราก้ทำ ทำชั่วเราก้ทำ อ้าวๆ เราทำมาทั้งนั้นนะ กรรมเกิดจากเราทำ ทั้งนั้น เราเป็นคนทำ มันดีหรือชั่ว ดีหรือชั่ว

ดูลิ ครูบาอาจารย์เราหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เวลามันดีมันดีจากภายใน ดีเกิดจากมรรค เกิดจากผลเลย ดีเกิดจากคำบริกรรม ดีเกิดจากการกระทำคือจิตมันสงบเลย พอจิตสงบอยู่ใน ป่าในเขา เทวดามาอนุโมทนาเลย นี่ดูลิ หลวงปู่ชอบ เห็นไหม เทวดาจะเอาอาหารทิพย์เอา มา ไล้ร่างกายให้เข้าไปสู่ร่างกายนั้นเลย นั้นใจ นี่เพราะอะไร เพราะท่านสร้างคุณธรรมของท่านมา

ท่านมีคุณธรรมของท่าน

นี่ก็เหมือนกัน การทำคุณงามความดี ดีจนเป็นทิพย์ แล้วเป็นทิพย์ เห็นไหม ดูลิ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ที่ ๖๑ องค์ เห็นไหม เธอพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์ บ่วงที่เป็นโลกนี่สิ่งที่เขาสรรเสริญเขานินทาเขายกย่องสรรเสริญกันนั้นนะ พันหมดเลย ไม่สนใจ มันเรื่องของโลก ไปดูดาราสี ดาราเวลามันไปโปรโมทหนัง อยู่ คนนี้มีดีฟ้ามีวดิน ดาราเป็นใคร ดารามันเป็นคนเด็กๆ ด้วย แต่เขาอยู่การบริหารจัดการ เขาอยู่ด้วยการโฆษณา การโน้มน้าวชักนำ เอาเด็กบางคนมาปั้น แล้วประชาชนก็เชื่อไปหมดเลย มันเดินมาจะกรี๊ดๆ นี่เอาอย่างนั้นหรือ เด็กๆ คนหนึ่งโลกเขายังปั้นขึ้นมาให้คนหลงใหลได้

ไอ้ที่มันเป็นพระเท่านั้นจะอยู่กับสังคมอย่างนั้นหรือ สังคมอยากให้น้ำหน้าถือตาอยากดังอยากใหญ่อยากมีอำนาจหรือ นี่ถ้ามันโง่ได้ขนาดนั้น ถ้ามันเป็นจริงธรรมมันเหนือโลกเห็นไหม ถ้ามันมีสติปัญญา มันจะย้อนกลับเข้ามาในใจ ถ้ามันไม่โง่โง่ โง่จะมันแก้ไขได้ ไอ้แก่ล้งโง่ นี่ แก่ล้งจริงๆ นะมันพลิกแพลง ความจริงนั้นนะกิเลสทั้งนั้นนะ

กรรมอยู่ที่การกระทำ เราทำมาทั้งนั้น กรรมดีกรรมชั่วจะมาแข่งขันกัน แข่งขันไปแล้วมันปลายมันจะจบลงนะ แข่งขัน การแข่งขันการกระทำนี้ ในนิยายในประวัติศาสตร์การแข่งขันจบลงกันด้วยคุณด้วยตระกูล ดูลิ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากับเทวทัต สุดท้ายแล้วเทวทัตทรกอเวจี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาจะนิพพานเทวดาอินทร์พรหมมาทั่วท้องฟ้า ดอกไม้ทิพย์โปรยเต็มไปหมด ประชาชนหลังไหลมาจะได้เห็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว ทุกคนหลังไหลมาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

การแข่งขันระหว่างธรรมกับกิเลส เวลามันแข่งขันกัน เวลากิเลสมันจบลงด้วยนรกอเวจี นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจบลงด้วยการนิพพานสิ้นกิเลสไป มีเสวยวิมุตติสุข นี่เวลาแข่งขันๆ กับทางโลก เราจะไปแข่งขันกันด้วยคุณด้วยตระกูลใช้ไหม เราไปแข่งขันจบลงด้วยอะไร แล้วทำไมทำแก่ล้งโง่ ทำบิตทำพลั่วขึ้นมา แล้วมันจบลงตรงไหน เราทำทั้งนั้นนะ กรรมคือการกระทำ ทำดีทำชั่ว ถ้าทำคุณงามความดีๆ มันจะมีอะไร โลกธรรม ๘ มีใครบ้างที่ไม่มีสิทธิได้เสพอชื่อเสียงเกียรติศัพท์เกียรติคุณ การสรรเสริญนินทา เราจ้างให้ใครมาชมเราก็ได้

ในงานศพ เห็นไหม นางร้องไห้ นะ เขาไปจ้างมาให้ร้องไห้ นางร้องไห้ ศพของเราตั้งไว้แล้วเรามีเงินไปจ้างให้นางร้องไห้มาครวญอยู่ที่ศพนั้นนะ เขาก็มานั่งร้องไห้ ร้องไห้เอาตั้ง นี่เอาอย่างนั้นหรือ มันเป็นญาติเป็นพี่เป็นน้องอะไรเขา แต่เขาจ้างนางร้องไห้มาครวญให้ครวญอยู่ที่ศพนะ ร้องไห้โฮๆ เลย ร้องไห้เอาตั้ง นี่โลกมันเป็นแบบนี้ เพราะถ้ามันโง่มันเขลา

แล้วเอ็งทำไมไม่พูดาสว่างให้รู้เท่ามัน ถ้ามันรู้เท่ามันแล้วมันมีอะไรขึ้นมา ถ้ามันไม่มีสิ่งใดขึ้นมา มันก็เข้ามาที่ใจเรานี้ไง ถ้าเข้ามาที่ใจ เห็นไหม ทำสิ่งใดให้มันเป็นประโยชน์กับเราขึ้นมา

เรื่องปัจจัยเครื่องอาศัยมันเป็นเรื่องหนึ่ง เรื่องถ้ามีสติปัญญาขึ้นมาแล้วนะ เรื่องเจ็บไข้ได้ป่วยก็เรื่องหนึ่ง ความเจ็บไข้ได้ป่วยมันมีอยู่ทุกคน แล้วถ้าเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมามันจะทำอย่างไรด้วยสติด้วยปัญญา เวลาเราอยู่กับหลวงตา ท่านจะบอกเวลาป่วยให้ป่วยอยู่คนเดียว ให้ร่างกายมันป่วยไปแต่จิตใจอย่าไปป่วย ถ้าจิตใจไม่ป่วยนะ ใจเรื่องโลกจืด ๆ ใจโลกจืด ๆ นี้ แต่ถ้าใจมันป่วยนะ ใจ มันยิ่งใหญ่ ใจ ยิ่งกว่าภูเขา แต่ถ้าใจมันยิ่งใหญ่ นะ จืด ๆ จะเป็นอะไรก็จืด ๆ ถ้าจิตใจมันยิ่งใหญ่ แต่ถ้าจิตใจมันแก่ล้งโง่ ใจไฮ้ มดกัดมันก็ใหญ่ เจ็บปวดมาก มดกัดปิดแล้ว ปิดอีกเลยนะ มดกัดบวมเลย เจ็บมาก นี่ถ้าจิตใจมันไม่ยิ่งใหญ่ ถ้าจิตใจยิ่งใหญ่ ถ้ามันยิ่งใหญ่ ขึ้นมาแล้วมันพัฒนาได้

คนโง่มันก็โง่ด้วยกิเลสด้วยต้นหาความทะยานอยาก แต่แก่ล้งโง่นี้ ใจแก่ล้งโง่นี้มันไม่ใช่โง่ มันเห็นผิดเป็นชอบ เห็นเขาทำคุณงามความดีก็มันจะเด่นกว่า พลิกแพลงไปเหยียบย่ำเขา เห็นเขาทำอะไรก็คิดว่าฉันนี่ฉลาดกว่า ใจพวกแก่ล้งโง่นี้ เขามีศรัทธามีความเชื่อ เชื่อในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เชื่อในวัตรปฏิบัติ เขามีความเชื่อในวัตรปฏิบัติ เห็นไหม นี่เวลาปฏิบัติบูชาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจเราทำแก่ล้งโง่ แล้วจะไปต่อยอดไปเหยียบย่ำเอาความดีจากเขา แล้วเวลาผิดพลาดก็ทำเป็นแก่ล้งโง่นะ ไม่รู้ครับ ๆ ใจถ้าโง่จริง ๆ มันก็น่าเห็นใจ โง่จริง

ในบุพพสิกขาใจ ถ้าโง่จริง ๆ ก็ในบุพพสิกขา ในมหาวรรค นี่โง่จริง ๆ พระไตรปิฎกก็ศึกษาได้ ถ้าโง่จริง ๆ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านวางข้อวัตรไว้นี้ เข้าไปในวัดใดก็แล้วแต่เราไปศึกษา เราบวชมา เราก็ไป สายหลวงปู่ฝั้นก็ท่านทำอย่างนี้ สายบ้านดาดท่านทำอย่างนี้ ดูสิอาจารย์สิงห์ทองเวลาท่านพูด ที่วัดอื่นเขาทำวัตรเย็นใจ แล้วอาจารย์สิงห์ทองพูดเอง ครูบาอาจารย์เราไม่พาทำ เพราะที่บ้านดาดท่านให้สวดมนต์ส่วนตัว แล้วนี่เวลาไปทำวัตรนี้หลวงปู่สิงห์ทองท่านเป็นรองหลวงตา นี่แล้วหมู่คณะก็ถาม ทำไมเราไม่ทำอย่างนั้น อาจารย์เราไม่พาทำ นี่อาจารย์สิงห์ทองพูดเอง

นี่เห็นไหม เวลาเราไปเราบอกว่าเราจะไปอยู่ในสังคมใดอยู่ในชุมชนใด ในเมื่อครูบาอาจารย์ท่านทำแบบนั้น เราก็เข้าไปศึกษาใจ นี่โง่ แล้วถ้าศึกษาบุพพสิกขา ในมหาวรรค นี่เราศึกษาของเรา แล้วเวลาเรารุดงค์ไปนี้ มีครูบาอาจารย์เราก็ศึกษา มาจากไหนได้หมด เพราะเราศึกษามาแล้ว อ้อ สายครูบาอาจารย์อย่างนี้ท่านนำพาทำอย่างนี้ สายครูบาอาจารย์ท่านทำอย่างนี้ แต่ส่วนใหญ่ก็มาจากหลวงปู่มั่นนั่นแหละ แต่ก็ยังเป็นจริตเป็นนิสัย

ถ้าเราศึกษาสิ ค้นคว้าหาความจริง ถ้าได้ความจริงขึ้นมาแล้ว เห็นไหม เราเชื่อตามนั้น แล้วเราทำตามนั้น นี่ไงถ้าใจมันแก้ได้ ถ้าแก่ดั่งใจ โอโฮโฮ มันพลิกแพลง มันบิดเบือน มันบิดเบือนแล้วนี่มันก็กรรมของสัตว์ สุดท้ายแล้วมันเป็นกรรมของสัตว์ๆ เพราะสัตว์ชอบอย่างนั้น สัตว์ทำอย่างนั้น เพราะมันเชื่ออย่างนั้น สัตว์มันเชื่ออย่างนั้น มันเห็นอย่างนั้น มันทำตามความเชื่อของมัน เอวัง